

31. SZYMON KAWALER

10 januari 1923
2 juli 1996, Princenhage

Korporaal, 24ste regiment Ulanen

“de 20ste april 1945 zal ik nooit vergeten. Voor mij was op die dag de oorlog oneens afgelopen.

Het gebeurde bij Aschendorf in Duitsland. Mijn peloton was aan de beurt om bij het oprukken door vijandig gebied voorop te gaan. Ik reed met mijn tank helemaal vooraan. Nauwelijks waren we. De eerste huizen van het dorp gepasseerd toen mijn tank door een granaat uit een antitankkanon werd getroffen. Van de vijf man die in de tank zaten waren er twee op slag dood en twee waren zwaargewond, waaronder ik”.

Meer dood dan levend is Szymon naar België getransporteerd en daarna naar Engeland, waar hij twee jaar lang onder behandeling is geweest voordat hij weer op de been was. Gehandicapt voor het leven. Zijn rechterarm was hij kwijt. Toch heeft hij in Breda een bestaan op kunnen bouwen, zoals hij zegt: “met de hulp van een paar prachtmensen”.

Na zijn behandeling in Engeland is Szymon Kawaler teruggegaan naar Breda, omdat hij daar hele goede herinneringen had aan de familie Schrauwen. Zij bezorgden hem een eerste baan bij de firma Molenschot.

Hij kwam in de kost bij de familie Damen, die hij de rest van zijn leven als zijn pleegouders heeft beschouwd.

Hij trouwde in juni 1947 met zijn Magreet en het gezin kreeg 11 kinderen.

Szymon is in 1956 een juwelierszaak begonnen op de Dreef in Princenhage.

Hij maakte zelf een hand gemaakt waar mee hij het vak van juwelier kon uitoefenen.

De zaak Kawaler is overgenomen door zijn zoon en nu door zijn kleinzoon, in Prinsenbeek.

